

PLAÇA MAJOR

ANY XVI. Núm 46 revista de cultura i festa. federació colles de castelló. primavera/estiu 2011

Sant Joan 2011

PEPE
MORA
2011

Editorial

La dolçaina, juntament amb el tabal, és l'instrument musical més típicament característic de la nostra terra i els seus orígens es remunten als albors de la humanitat. S'ha parlat de la procedència medieval d'aquest instrument de fusta, però sembla que la cosa vé de molt més lluny i que la seua gènesi es troba al doble mait de l'antic Egipte, alguns mil·lennis abans de Crist.

Tampoc sembla massa encertada l'atribució als musulmans de la introducció de la dolçaina a les nostres terres, ja que algunes troballes arqueològiques fetes a Eivissa assenyalen els cartaginesos com els més probables importadors. Una altra cosa que sí sembla clara és que els musulmans d'Al Andalus, amants de les arts i de la bona vida, van utilitzar i perfeccionar la dolçaina.

Però, sense discutir els possibles mèrits dels egipcis, els cartaginesos i els musulmans, el que jo vull fer ara i ací és exaltar la feina, la dedicació i la tenacitat dels castellanencs que en els darrers anys del segle XX i primers del XXI han estat capaços de reviscolar i recuperar una tradició i unes músiques que malgrat els mítics dolçainers de Tales i els no menys mítics grauers Illescas i Xamberga, semblava en vies de desaparició i oblit a mitjans del segle passat.

Sortosament, no ha estat així. Primer de manera tímida i testimonial, i després agafant força i empenta, la dolçaina s'ha tornat a fer present a les nostres festes i celebracions, gràcies a la voluntat i a la bona feina d'una sèrie de persones i colles que s'hi han dedicat en cos i ànima.

No m'agrada personalitzar, perquè sempre s'incorreix en oblit i omissions lamentables, però seria molt injust no esmentar ací la labor d'un conjunt de colles que tots coneixem: Colla de dolçainers i tabaleters de Castelló, El Soroll, El Gínjol, Dolçainers del Grau, El Fadrí, El DiT, Xaloc, La Plana, Xarànçaina, Castàlia, Sequiol, Reyes, Primer Molí, Verge del Lledó, Tràivola, etc. El treball de tots aquests col·lectius i d'altres no esmentats ací ha estat decisiu per a l'assoliment del caràcter oficial de l'estudi de la dolçaina; a un primer nivell, a l'Escola Municipal de Dolçaina i Tabal (1994), i després amb el reconeixement per l'administració (2004) de l'ensenyament de la dolçaina en grau mitjà als conservatoris.

PLAÇA MAJOR vol retre homenatge i agraïment a tots aquests col·lectius amb el present número, que hem dedicat de manera majoritària a parlar de la dolçaina i de la gent que fa possible la seua esplèndida realitat actual i representen la millor garantia de futur.

Albert Sánchez-Pantoja

PLAÇA MAJOR

ANY XVI. Núm 46 revista de cultura i festa. federació colles de castelló. primavera/estiu 2011

Revista quadrimestral
Primavera/estiu 2011
Any XVI, número 46
Castelló de la Plana (Plana Alta)
Tiratge de 450 exemplars

President Vicent de Juan Martínez
Director Albert Sánchez-Pantoja i Domínguez

Consell de redacció
Albert Sánchez-Pantoja Fèlix Franco Pomares
Joan Josep Trilles i Font José Antonio Luque
Manel Alonso Castelló Raul Pascual Cherta
Sixto Barberá Toni Àguila i Fillol
Vicent Jaume Almela

Assessor lingüístic Albert Sánchez-Pantoja
Fotos Laura Gimeno, arxius de Joanjo Trilles i Pepe Mora
Portada Pepe Mora
Idea de portada Xipell

Edita
Federació Colles de Castelló

Imprimeix
Gràfiques Color Imprès, S.L.U. - Pol. Ind. Fadrell, nau 75 - 12005 Castelló
Dip. Legal CS-80-96
ISSN 1695-5471

Presentació d'originals
Centre Municipal de Cultura
Carrer d'Antoni Maura, núm. 4 - 3r - 12001 Castelló
<http://www.fedecas@ono.com>

Nota
Plaça Major no es fa responsable de l'opinió dels seus col·laboradors en els treballs publicats, ni s'hi identifica necessàriament.

SUMARI

2. **Editorial.** *Albert Sánchez-Pantoja*
3. **Parlem amb Quique Pérez.** *Joan Josep Trilles i Font*
6. **30 anys Colla dolçainers i tabaleters de Castelló.** *Joan Josep Trilles i Font*
8. **El Dolçainer de Tales.** *Sixto Barberá*
10. **Concurs dibuix Colla Dolçainers i Tabaleters.**
Sons de dolçaina i tabal. *Vicent Jaume Almela*
11. **Bateig d'Aljameta i d'Aljamet.** *L'Aljama*
12. **Llocs emblemàtics del carrer Amunt. "Electricitat Ballester".** *Fèlix Franco Pomares*
13. **Crònica tertúlies pirotècniques 2011.** *Raul Pascual Cherta*
14. **Pepe Mora (autor de la nostra portada).** *José Antonio Luque*
16. **Les altres històries naturals.** *Manel Alonso Castelló*
17. **El llibre del boli.** *Albert Sánchez-Pantoja*
18. **Mª Carmen Aldás. Porquet d'Honor 2011.** *Colla Bruta*
19. **Cloenda Escola Municipal de Dolçaina i Tabal. Aplec FVDT a Castelló.**
20. **Bases Premi Narrativa Breu Josep Pascual Tirado.**
21. **Xafardecolles.**
22. **Vocavulgarí Coller: lletra "S".** *Antoni Àguila i Fillol*
23. **Crònica Magdalena 2011.**
24. **Nit de Sant Joan 2011.**

Amb el suport de la

GENERALITAT VALENCIANA

CONSELLERIA D'EDUCACIÓ

ENTREVISTA

PARLEM AMB QUIQUE PÉREZ SERRANO

Per Joan Josep Trilles i Font

Fa 54 anys -secret de Teatre Principal- va nàixer a Utiel i per circumstàncies de la vida, als nou anys, va venir a Castelló per formar part de la història de les tradicions pairals del nostre poble, ja que és un referent al món de la dolçaina de Castelló, anem a parlar amb Quique Pérez director musical de la Colla de Dolçainers i Tabaleters.

* * *

JOANJO- Qui és Quique Pérez?

QUIQUE- De ben jove vaig venir d'Utiel i em vaig integrar en la societat de Castelló. Em considere una persona afable i sociable, amic de la música, amic dels meus amics i força bromista, ara, això sí, sempre busque la part positiva de les coses.

J.- Com comences a introduir-te en aquest món de la dolçaina?

Q.- Gaudia de veure com Xamberga i Illescas, sobretot aquest darrer, el dolçainer del Grau, xalaven força al Pregó de festes, s'ho passaven molt bé. Una vesprada en la tenda de Miguel Agramunt decidírem anar a Vítol i comprar-nos una

dolçaina. Anàvem a un local del carrer Císcar a bufar-la de manera autodidacta, d'oïda tocàvem Ramonet. L'any 1983 contacte amb la Colla de Dolçainers i Tabaleters i comence a assajar amb Fernando del Rosario, l'any 1985 ja formave part de la Colla. Amb el meu ràdio cassette enregistrava les cançons i després treia les notes.

J.- Tota una vida a la Colla?

Q.- Doncs 28 dels 30 que complim actualment, tot i que abans Daniel Mateu, José V. Barberà, Juanma, Ximo Borràs i jo tocàvem per festes de la Magdalena, ens preguntaven si érem una colla i nosaltres deïem que no. Jo havia estudiat solfeig als Escolapis i amb un mínim de coneixements anàvem tocant.

J.- Aleshores tot un canvi passar de la parella, del dolçainer i tabaletter a la colla no?

Q.- Sí, tot un canvi, comencem a aprendre en colla la qual cosa comportava que les dolçaines tenien que estar

Amb la Col·laboració de:

FUNDACION
DAVALOS • FLETCHER
"LA FUNDACION DE CASTELLON"

ENTREVISTA

construïdes quasi perfectes per poder tocar en colla. Per tocar en colla calia: Una bona dolçaina; un tudell; la canya; i com no, dolçainers. La dolçaina i el tudell es fan amb gran perfecció, les canyes van a gustos, i cada dolçainer és un món. En el moment que comptem amb dos dolçainers cal afinar, molt de sacrifici i moltes hores. La nostra colla no és perfeccionista, toquem per afició, cadascú toca el que sap, no ens falta il·lusió.

J.- Quins han estat els teus mestres, els de la Colla?

Q.- Com ja he dit abans, el primer va ser Fernando del Rosario fins que per les seues ocupacions amb la Creu Roja s'ho va deixar; després va ser Fèlix García, que era el que més música sabia; i ara sóc jo el que fa de director musical, el que d'alguna manera cuida aquest apartat. Però vull recordar a Agustí Gasulla amb qui tothom va aprendre molt, al seu amic Miguel Ferreres que junts donaven un caire morellà a la Colla.

J.- Parlant de directors, el mes passat tocàreu amb la Banda de Santa Cecília d'Atzeneta, com un director com Isidro Andreu compta amb dolçaines?

Q.- Tenim molt bona relació, fa anys que acompanyem als Moros de l'Alqueria en els seus viatges arreu del món. Tots saben solfeig i aleshores segons quines peces interpretem toquem junts. És el que et deia, igual com en una banda, en alguns moments, hi ha instruments que no toquen, llavors les dolçaines toquem quan la partitura ho indica.

J.- Quins músics destacaries?

Q.- Sens cap dubte a Pasqualet, com a dolçainer no hi ha ningú que li pugui fer ombra, ha estat i segueix sent un referent que ens recorda com eren aquells dolçainers i tabaletes

d'antuvi. Com a tabaletter torne a recordar a Agustí, que era l'únic que sabia tocar com els gaiters de Morella, però que era un gran company. A la Colla volem que aquests ritmes el mantinguen la gent jove.

J.- Ara parlem de la família, com ho porten? Els teus fills segueixen la teua estela?

Q.- La meua dona, Lidón Moliner és la meua gran companya de viatge, patidora com la resta de les dones de la Colla, elles respecten el nostre treball en silenci i gaudeixen quan el guió ho permet. Els meus fills són aficionats a la música, Quique, el major, alguna vegada ha tocat la dolçaina, però no s'ha amerat, té afició per la guitarra i toca en un grup anomenat Swing Kids. Miguel que és el menut té gran afició per la guitarra, té una col·lecció de guitarres.

J.- Els fills no, però un tal Gabi va tocar amb tu a l'Aplec Familiar...

Q.- José Gabriel Ramón Collazos, al que tu coneixes molt bé, és company de treball meu i recorda que tocava amb uns bons amics nostres en el grup Climax, eren Salva, Ramon, Pedro i Gabi que era el bateria. Després de molts anys compartint feina, al final el vaig animar i va accedir, és un bon amic, molt responsable i molt perfeccionista.

J.- Deixem intimitats i tornem a la dolçaina, creus que les Escoles de Dolçaina i Tabal han estat importants en l'evolució d'aquest instrument?

Q.- Sens cap dubte, les escoles són molt necessàries. Tenim sort que actualment els més menuts, al col·legi reben formació musical, comencen a conèixer la solfa. Quant ja tenen una edat adequada i volen, això sí, per ells mateix, no pas per omplir un espai de temps dels pares, entren

ENTREVISTA

l'Escoles de Dolçaina i Tabal i rematen la seua formació amb l'instrument i posteriorment passen a integrar-se en una colla. Les Escoles són el primer esglaó, són fonamentals.

J.- Aleshores, així és com entren en una colla?

Q.- La gent quan et veu tocar pregunta on poden aprendre a tocar. Si són menuts els derivem a les escoles, si ja tenen una petita iniciació, els admitem i a poc a poc, primer com aspirants, més tard com a membres de fet, formen part de la nostra colla. El mateix passa amb les altres agrupacions.

J.- Com trobes la dolçaina a Castelló?

Q.- Molt més madura que fa uns anys. Està clar que en altres comarques del nostre País els dolçainers han gaudit de grans mestres, han tingut conservatoris al seu abast. Nosaltres ací hem seguit i seguim sent més autodidactes, encara que seguim mètodes de formació com per tot arreu, però ens falta tenir grans mestres per seguir treballant. Jo personalment, trobe que alguns companys de la colla que han donat classes amb Xavier Richart o Alejandro Blay, veig que estan molt més preparats.

J.- Llavors, com veus el futur?

Q.- Amb molta il·lusió, la gent jove té ganes, des de la Federació Valenciana de Dolçainers i Tabaleters s'ha fet molt feina per tal que la dolçaina entre als conservatoris pense que ha de ser una realitat al nostre Castelló. Llavors, en tenir dolçainers formats en estudis superiors, aquests podran formar part de les bandes de música com qualsevol altre músic i, perquè no, donar classes en les Escoles Municipals.

J.- Esteu en els trenta anys de Colla, com van els actes?

Q.- Molt bé, la nostra gent s'ho ha agafat amb molta il·lusió, crec que la reposició del Dolçainer de Tales el passat mes de febrer, serà una fita en la nostra història, pensa que en la primera edició van tocar Pasqualet, Ximo Igual i El Cardenal, ara la vam tocar 42 músics, fou un repte molt bonic ja que tinguérem que memoritzar totes les cançons, recorda que no tocaven dalt d'un entaulat, durant una hora van anar voltant la plaça Major representant la festa major d'una poble de Castelló amb les seues dianes, pregons, entrades de bous, processons, ... Per a nosaltres, tocar com es feia fa 28 anys, va ser un repte i una gran alegria.

Després férem un magnífic concert al Teatre Principal ple d'emocions i fa uns dies donarem el concert per a Banda i Dolçaina a la plaça de les Aules que va tenir molt bona resposta.

J.- També es farà l'Aplec de la federació Valenciana a Castelló?

Q.- Sí, serà el remat dels actes. El dissabte 1 d'octubre la nostra ciutat serà el centre de la dolçaina de la nostra Comunitat, més de 800 músics de les més de 70 agrupacions federades ompliran la nostra ciutat, on per cert, repetirem El Dolçainer de Tales davant tots ells.

J.- I un Concurs de Composició per a Dolçaina i Banda...

Q.- M'oblidava, el 28 d'octubre, a l'Auditori de Castelló, junt a la Banda Municipal de Castelló, sota la direcció del mestre Signes, interpretarem les peces guanyadores del 1er Concurs de Composició per a Banda i Dolçaina "Ciutat de Castelló", amb peces per a concert i de carrer. Serà un bon remat.

J.- Així doncs, banda i dolçaina ...

Q.- Podem anar molt bé de la mà, nosaltres ho estem demostrant i en altres comarques és una realitat, però no ens enganyem, han de ser el polítics els que s'han d'adonar de la nostra realitat i que els dolçainers puguen oposar i entrar a les bandes, però cal que abans els conservatoris siguen una realitat ajustada a decret.

Amb la Col·laboració de:

ANIVERSARI

LA COLLA DE DOLÇAINERS I TABALETERS COMPLEIX 30 ANYS

Per Joan Josep Trilles i Font

S embla que fos ahir quan Xamberga i Illescas, els *dolçainers del Grau*, ens delectaven amb la dolçaina i el tabalet. Encara recorde com li donaven tres voltes al Pregó i com, cada diumenge, al vell Castàlia tocaven una i una altra vegada el *Pam, pam, orellut*.

Han passat molts anys, gairebé trenta, quan un grapat de gent s'ameraven d'aquests instruments i començaven a fer colla, abans parlàvem de dolçainer i tabaleter, ara passem a parlar de colla de dolçainers i tabaleters. Però no sols passava a Castelló, a les comarques del sud de la nostra Comunitat passava el mateix, l'any passat la Xafigà de Muro també complia 30 anys.

Amb aquest canvi canviaren molts conceptes, ja que abans era cosa de dos, i gairebé sempre, el tabaleter era el que havia d'ajustar-se al dolçainer, era el seu millor aliat. Aquestes agrupacions de no més de dos o tres músics, eren

Colla Dolçainers i Tabaleters de Castelló 1981

els protagonistes de les nostres festes, doncs fins que no arribava el dolçainer la festa no començava, ja que aquest feia la crida, la processó, l'entrada de bous i la revetlla de nit. Sense ells no hi havia festa.

Al voltant dels anys vuitanta comença a canviar, tot i que encara ens queden Pasqualet de Vila-real i Pepe Vilanova, ara són les colles les que fan tots els actes festius i així al voltant

Magdalena 2004

Pregó 2005

ANIVERSARI

de 1980 un grup d'amics interessats per les tradicions, per la música de dolçaina i tabalet, i davant el perill que poguera desaparèixer aquesta música tan tradicional del nostre poble i de les nostres comarques per falta de continuadors, es van reunir i van decidir començar la pràctica d'aquests dos instruments. Ells sota la direcció de Fernando del Rosario començaren a fer colla i és el que avui coneixem com a Colla de Dolçainers i Tabaleters de Castelló.

Fernando del Rosario 1985

La Colla l'hem vista el dia primer de festes com acompanyen a les reines al Primer Molí per encendre la metxa de la primera mascletà. Obrin el Pregó i ens guien cap a la Magdalena en Romeria. Són protagonistes en la Sang dels Moros i com no, ens fan gaudir amb la seua música durant la Tornà. I això no és més que una petita mostra, doncs durant tot el curs fester, acompanyen a les reines en tots els actes oficials i els trobem presents en festes de carrer i en diferents trobades de dolçainers i tabaleters.

Miguel Ferreres i Agustí Gasulla

Podríem dir que són una colla de gent bona, ja que sempre han ficat per davant el seu deler per Castelló, per donar prestància i dignitat a la dolçaina i al tabal en totes les seues accions.

Enguany la Colla compleix trenta anys, un aniversari que serà molt sonat. Sonat i molt musical, ja que va començar el passat més de febrer amb la reposició, junt a Xarxa Teatre, del *Dolçainer de Tales*, una aposta molt forta, on van demostrar la seua professionalitat. Recordem que aquest esdeveniment es va estrenar ara fa 26 anys i que va ser un

punt d'inflexió al món de la dolçaina. El treball de Vicent Pau Serra i Diego Ràmia, amb el muntatge de Xarxa, ens va demostrar que la dolçaina tenia molt de camí a fer, de fet, Xarxa sempre ha tingut la dolçaina present en els seus espectacles, en rodar per mig món.

A més la Colla ens oferirà un seguit de concerts per demostrar que la dolçaina té un lloc als millors auditoris, que parlem d'un instrument de vent força important pel que toca a la música tradicional, ja que és alguna cosa més que popular. La nostra gent està fortament preparada per assumir qualsevol repte i la Colla ens ho ha demostrat.

Al mes d'octubre, totes les colles de la Federació Valenciana de Dolçainers i Tabaleters vindran a Castelló a celebrar el seu Aplec anual. Volem que siga el punt de partida per a que les colles de les comarques de Castelló esclaten i demostren el que saben fer.

Sols demanar-vos un pensament, quan escolteu el so de la dolçaina i el tabal, no penseu que estan per fotre, estan assajant per fer gran la nostra festa i quan veieu la Colla, les colles de Castelló al Pregó, que els doneu un sentit reconeixement del compromís més ferm amb les festes i les tradicions del nostre poble.

Amics de la Colla, felicitats.

Amb la Col·laboració de:

Bancaixa
Fundació Caixa Castelló

EL DOLÇAINER DE TALES

(Article publicat en el Llibre de la festa Magdalena 2011)

Per Sixto Barberá

A la dècada dels vuitanta el so de la dolçaina i el tabal va tornar a guanyar protagonisme gràcies a l'esforç de diferents col·lectius del País Valencià. Un d'estos col·lectius va ser la Colla

de Dolçainers i Tabaleters de Castelló, creada l'any 1981 i que el mes de febrer va començar la celebració dels actes del seu 30 aniversari. Ho va fer amb la col·laboració de la companyia Xarxa Teatre i amb la recuperació d'un espectacle, estrenat l'any 1987, que va ajudar a la recuperació de la música tradicional. Més de dues dècades després, la música d'*El dolçainer de Tales* va sonar als carrers de Castelló.

A Tales, dolçainers

El dolçainer de Tales va ser un dels primers espectacles de Xarxa Teatre i va permetre a la companyia

donar el salt de la professionalització. Per primera vegada van formar un equip de treball juntament amb un grup de col·laboradors com Amat Bellés, dissenyador d'escenografies, les indumentaristes Imma Puig i Paquita

Roca, els músics Pasqual Joan, Ximo Franch i Joan Igual, i els estudiosos Diego Ràmia i Vicent Pau Serra. Amb l'espectacle la companyia de Castelló va retre homenatge a una de les principals escoles de dolçainers del País Valencià i va recuperar un mite que va estar a punt de desaparèixer. L'inici de la tradició de músics a Tales cal buscar-ho al segle XIX i a la figura d'un home, Salvador Montoliu, que durant anys va exemplificar l'ofici de dolçainer.

Durant vora un segle, els dolçainers de Tales participaven a qualsevol festa del País Valencià. Seua era la música que sonava a les

 ANIVERSARI

processons, a les festes de bous, als balls de plaça... fins al punt que cap celebració començava fins que no arribara el dolçainer. L'ofici va passar de generació en generació i l'escola de Tales va seguir endavant durant cent anys.

Partint de la importància de l'Escola de Tales, Xarxa Teatre va crear l'any 1987 un espectacle al qual el binomi festa/cultura era ja present. I és que el muntatge *El dolçainer de Tales* transporta l'espectador a un dia de festa major en només una hora: el discurs de l'alcalde, del retor, les paraules del pregoner, l'arribada del dolçainer per marcar l'inici de la jornada festiva. A partir d'eixe moment les escenes van succeint-se: de la processó al ball embolat, dels balls de gegants i cabuts a la verbena final... amb la música de dolçaina i tabal sempre com a fil conductor.

Una tradició molt viva

Vint-i-quatre anys després de l'estrena a Tales, la utilització de la dolçaina i el tabal està més viva que mai a les celebracions populars. Una prova d'aquesta bona salut de la música tradicional va ser la representació de l'espectacle a la plaça Major de Castelló. Si la primera versió d'*El dolçainer de Tales* comptava amb la participació de només tres músics, en aquesta ocasió van ser una quarantena els músics de la Colla de Dolçainers i Tabaleters de Castelló que van acompanyar als actors de Xarxa, esdevenint també protagonistes del seu propi aniversari. A més, la representació va comptar amb la presència de diferents colles de dolçainers, no només de Castelló sinó també d'altres punts del País Valencià.

Aquesta nova etapa del **Dolçainer de Tales** ha començat gràcies a la iniciativa del president de la Colla de Dolçainers i Tabaleters de Castelló, José Luis Fàbrega, qui va proposar a Xarxa Teatre la col·laboració amb motiu del 30 aniversari de l'associació. Tal i com Fàbrega va dir durant els dies previs a la representació: *"no es compleixen només 30 anys de la colla, es compleixen tres dècades de la recuperació de la música de dolçaina i tabal a Castelló"*.

Amb la Col·laboració de:

FUNDACIÓ MUNICIPAL DE FESTES
JUNTA DE FESTES DE CASTELLÓ

ANIVERSARI

ACTA DEL JURAT DEL CONCURS DE DIBUIX CONVOCAT PER LA "COLLA DE DOLÇAINERS I TABALETERS DE CASTELLÓ" EN EL SEU 30è ANIVERSARI

Reunits a Castelló de la Plana, el dia 10 d'Abril de 2011 sent les 17.45 hores, en el local de la Colla de Dolçainers i Tabaleters de Castelló, situat al carrer Domenech Briau n°1. El jurat del Concurs de dibuix compost per els membres de la citada colla José Luis Fábrega, president, Dan Agramunt vicepresident, Manuel Ferreres, secretari, Patricia Fábrega, tesorera i José Yunta, vocal. Segons les bases del concurs el jurat notifica:

Primer: El nombre total de obres presentades al concurs de dibuix ha sigut de 250 participants.

Segon: S'ha declarat deserta la modalitat corresponent als participants de 6 a 8 anys, per aquest motiu el jurat ha

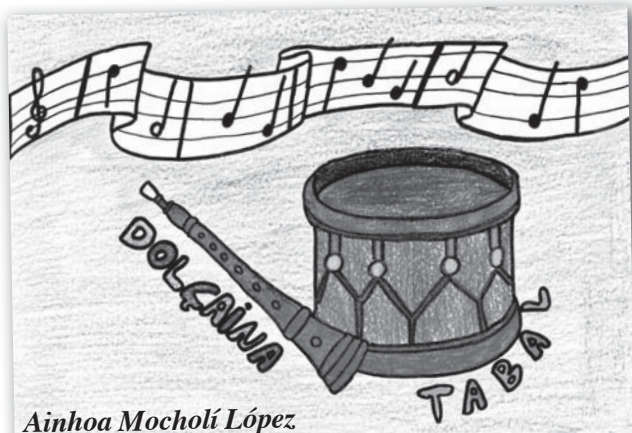
estimat oportú atorgar un quart premi a les dues categories restants, de 9 a 10 anys i de 11 a 12 anys.

Tercer: Relació dels premiats en el concurs de Dibuix convocat per la Colla de Dolçainers i Tabaleters de Castelló en el seu 30è aniversari.

Modalitat 9 - 10 anys
1º Premi: Cristina Sales Sáez
2º Premi: Laura Salva Pitarch
3º Premi: Andrea Carrión Tellols
***4º Premi:** Mar Bombardó Rom

Modalitat 11 - 12 anys
1º Premi: Ainhoa Mocholi López
2º Premi: Carlos Montoro Nager
3º Premi: Cristian López Badenes
***4º Premi:** Rubén Badenas Varella

I per a que consten a tots els efectes es signe el fallo per el President de la Colla José Luis Fábrega Rovira

Ainhoa Mocholi López

Cristina Sales Sáez

SONS DE DOLÇAINA i TABAL

Portada de Plaça Major
 meravellosa i castellanenca
 com l'artista que ha impregnat
 de colorista fantasia
 lluminós anunci de festivitat.
 Si et deixes portar, sentiràs
 sons de dolçaina i tabal
 a l'esguard de la blanca ermita
 i a l'ombra del pairal campanar.
 Aleshores el teu cor festívol
 un somni romer iniciarà
 fins la nostra Magdalena
 on aromes de Festa Plena
 una enramada d'emocions
 als teus ulls arrelaran.
 Batega la Plaça Major,
 anhels de germanor retrobats,
 per iniciar el viatge als orígens
 amb sons de dolçaina i tabal.

Vicent Jaume Almela

(La portada magdalenera de PLAÇA MAJOR núm. 45 de l'amiga Mari Carmen m'ha inspirat aquest poema)

BATEIG D'ALJAMETA I ALJAMET TROBADA DE CABUTS

Per L'Aljama de Castelló

El diumenge dia 20 de març, es celebrarà l'acte del bateig dels nostres dos cabuts Aljameta i Aljamet.

Acte emmarcat dins de les celebracions del XX aniversari de L'Aljama.

Aquests foren els detalls de l'acte:

- 11,45 h. Partí la desfilada pel centre de la ciutat des dels Quatre Cantons (cruïlla Enmig amb Colón) recorrent el carrer d'Enmig, Porta del Sol, Gasset, plaça de la Pau, Major, Arxiprest Balaguer i plaça Major.
- 12,00 h. Batejarem a Aljameta i Aljamet i celebrarem la Trobada de cabuts.

Van participar i foren testimonis els cabuts de:

- Col·legi Públic Carles Salvador
- Col·legi Públic Herrero
- Xarxa Teatre

BATEIG dels
CABUTS
de L'ALJAMA

Aljameta
i Aljamet

TROBADA
de CABUTS

diumenge
20 de març
de 2011

12 h
Plaça Major
de Castelló

organiza
L'ALJAMA
Castelló

col·labora
AJUNTAMENT DE CASTELLÓ

COL·LEGI CARLES SALVADOR
COL·LEGI HERRERO
XARXA TEATRE

col·labora la Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

- Colla Badall
- Colla del Rei Barbut
- Associació de Dansants del Corpus
- L'Aljama

A més, comptarem amb la col·laboració especial de la Colla de Dolçainers i Tabaleters de Castelló, als quals aprofitem des d'aquí per felicitar-los pel seu 30 aniversari.

Aljameta i Aljamet han tingut sort, doncs han comptat amb uns mestres per a la seua creació, la seua música i el seu ball.

L'artista i director del taller dels cabuts de L'Aljama, ha estat el polifacètic Francisco García "Kiko", tot un artista i un gran amic.

La música de "*El ball d'Aljameta i Aljamet*" és una adaptació del nostre

himne que ha fet el propi autor: el nostre volgut Joan Centelles.

Encara que només poguérem fer un parell d'assajos abans del bateig, la coreografia va estar a càrrec (com no) de "*la reina dels balls*": la nostra benlloguda Conso Jóvena.

Van presidir la cerimònia de bateig dels nostres cabuts, els regidors de Cultura i Festes de l'Ajuntament de Castelló, Miguel Ángel Mulet i Joaquín Torres, respectivament, i que es van convertir en testimonis d'honor d'un prelude de luxe a les celebracions fundacionals en el seu primer any d'internacionalitat plena.

Amb la Col·laboració de:

CAIXA RURAL CASTELLÓ

Fundación
San Isidro

PIROTÈCNIA

CRÒNICA TERTÚLIES PIROTÈCNIQUES 2011

Per Raül Pascual - Colla A Mitges

La consideració de la pirotècnia com a patrimoni cultural, la incidència de la crisi en les empreses pirotècniques, el procés de creació d'un piromusical o la diferència entre els espectacles pirotècnics valencians i els que es dissenyen més enllà de la Comunitat van ser els principals temes tractats en les II Tertúlia Pirotècniques organitzades per la Colla A Mitges

no tots els països del sud d'Europa s'apliquen estrictament aquestes normatives" a causa que les mateixes "són alienes a la tradició d'aquests llocs".

Ricardo Caballer, president de Piroval (Associació Empresarial Valenciana de Pirotècnics) va parlar sobre la incidència de la crisi econòmica en el sector i va assegurar que el principal problema són "els retards en el pagament i, fins i tot els

Aquesta entitat castellonenca creada per viure i participar a les Festes de la Magdalena es troba vinculada des de fa més de vint anys amb el món de la pirotècnia com a aficionats i gràcies a la concessió del premi Masplet d'Argent. Des de 2010 han ampliat aquesta vinculació amb l'organització d'unes tertúlies per les quals passen destacades personalitats del sector.

Així, el dimarts 29 de març, Pirotècnia Peñarroja, de la Vall d'Uixó, va explicar amb detall com va dissenyar i va executar el magnífic piromusical amb el qual es va inaugurar el Palau de la Festa. El gerent de la pirotècnia, José Nebot, va explicar que el fonamental era "escollir les peces musicals, totes relacionades amb les festes de la Magdalena i realitzar un muntatge de la durada requerida". A partir d'aquí, amb l'ajuda d'avançats programes informàtics, es dissenya el tret, de manera que els focs artificials protagonitzen una coreografia coordinada amb el so.

En aquest espectacle concret es va tenir molt en compte "l'entorn i el protagonisme de l'edifici que s'inaugurava", per la qual cosa el disseny va estar en funció dels objectius de l'acte.

Leandre Escamilla, codirector de Xarxa Teatre i actor que encarna al personatge de Sant Roro en la tradicional Nit Màgica Magdalenera, va compartir les seues sensacions l'endemà de la realització de l'espectacle d'aquest any, que havia estat "més ràpid que altres anys, però igual d'intens". La Nit Màgica es basa en Els Dimonis, figures presents en la cultura catalana, per la qual cosa aquesta xerrada gairebé va servir de pròleg a la realitzada l'endemà.

El dijous, Jordi Beltrán (Generalitat de Catalunya) i Paco Cruz (Ajuntament de Granollers) disertaren sobre la consideració de determinades manifestacions pirotècniques com a Patrimoni Cultural, destacant que la festa de la Patum de Berga, ha aconseguit la declaració de Bé Immaterial de la Humanitat". Tots dos tècnics catalans van defensar l'existència d'un espai mediterrani on "la pirotècnia s'entén d'una manera diferent a la resta d'Europa" i van criticar la rigidesa de les normes europees, al mateix temps que asseguraven que "en

impagaments dels ajuntaments a les empreses", la qual cosa està ofegant a més d'una entitat, ja que "les nostres no són grans empreses amb una important capacitat de finançament, si no que la majoria som empreses familiars en les quals els gestors es juguen tant el seu mitjà de vida com el seu propi patrimoni personal".

Caballer va advocar per l'aplicació de la Llei de Morositat i que les entitats públiques compleixen "amb els terminis establerts en les mateixes, encara que ja ens conformaríem amb els terminis que fins al moment s'han considerat normals en les relacions normals, o sigui, entre 30 i 90 dies. El dolent és que hi ha demores de més d'un any". El president de Piroval va assegurar que "segons les nostres informacions, a Castelló es paga bé i dins d'uns terminis més que raonables".

Izaskun Astondoa, de Pirotècnia Astondoa, de Bizcaia, va tancar el cicle de tertúlies explicant les diferències dels espectacles pirotècnics dissenyats per la seua empresa amb els quals realitzen les empreses de la Comunitat Valenciana, encara que la seua firma "és hereva de la tradició valenciana, ja que el meu avi va viure ací i es va portar un ofici après a València". No obstant això, "els espectacles que realitzem són diferents, sobretot perquè un pirotècnic valencià li donarà molta importància a la potència de foc, als trons i aquest no és el nostre objectiu".

La gerent de Pirotècnia Astondoa (que també és una empresa familiar) fa tasques d'assessorament sobre pirotècnia a l'Ajuntament de Bilbao i defensa la "identitat de cada empresa, perquè entenc que si a Castelló volen veure un espectacle valencià, contractaran una empresa d'ací, però si es tracta de realitzar una mostra i de conèixer com es fa la pirotècnia en altres llocs, el lògic és fer el nostre".

Les tertúlies de A Mitges han estat seguides amb interès per socis de la pròpia colla, però també per altres persones. Així, van estar presents companys de la colla Pasparis, fabricants de components per a la pirotècnia, representants de la Federació Colles i periodistes especialitzats.

TRADICIONS-CARRER AMUNT

LLOCS EMBLEMÀTICS DEL CARRER AMUNT “ELECTRICITAT BALLESTER”

Per Fèlix Franco Pomares

En el cor del Castelló de la postguerra, en el 46 i en el carrer d'Amunt el jove electricista Federico Ballester, va fundar una de les cases de venda, reparació i instal·lació elèctriques més conegudes de la ciutat, *Electricidad Ballester*.

En aquesta època Federico Ballester es va fer un lloc en moltes cases, centres oficials, bancs etc... portant la llum fins a aquestes llars.

Seguint els passos del seu pare i des de 1976 regenta la tenda un casteller de pro, fester i Moro d'Alqueria, el seu fill Juan Ballester. Juan, Juanito Ballester, com se'l coneix, de dilatada trajectòria festera, ha passat des de la Gaiata 3 *Porta del Sol* on va ser President Infantil, per la Gaiata 8 *Portal de l'Om*, Colla del Rei Barbut i actualment pertany a l'Associació Cultural Moros d'Alqueria, amb

ells el veurem en el Pregó de Castelló, tots els tercers dissabtes de quaresma.

No podem oblidar una de les passions de Juan, les motos i més concretament la seua Harley Davinson amb la qual se li veu solcant els carrers de la nostra ciutat assíduament.

En la tenda de Juan Ballester un pilar important és la seua esposa Ana, qui atén el comerç adaptant-se a l'evolució de les noves tecnologies, oferint al públic de Castelló una atenció personalitzada sobre els nous estils i avanços en il·luminació per a la llar.

Enguany la tenda de Ballester compleix els 65 anys de vida (li queden només de dos per jubilar-se) això fa que sigui un dels comerços amb més solera de la nostra ciutat.

El carrer d'Amunt seria diferent sense els llums i la llum d'Electricitat Ballester.

Amb la Col·laboració de:

PEPE MORA (AUTOR DE LA NOSTRA PORTADA)

Per José Antonio Luque

L'artista Pepe Mora Estall va néixer a Viver ee 1948, però la seua vida ha transcorregut a Castelló. La seua professió de perruquer ha ocupat totes les seues hores i moltes han estat les dones de totes les edats que han passat per les seues mans, destacant les que van eixir de castelloneres a les festes de la Magdalena on ell va marcar el seu estil.

Des de sempre, la seua afició per la pintura li permetia llevar temps a les seues hores de descans per somiar el que ara és una autèntica realitat.

JOSÉ ANTONIO- Quant temps fa que et vas decidir per aprendre els secrets de la pintura?

PEPE- Farà uns onze anys. He d'esmentar aquells que han estat els meus mestres com a Mª Carmen López Olivares, Vicent Varella i Luis de la Fuente. Quan acabava el meu treball en la perruqueria, anava a l'Escola d'Arts i Oficis, fins a aprendre tot el que avui sóc.

He practicat moltes hores a casa. Fixa't que en la meua època de joventut jo somiava amb poder fer la carrera de Belles Arts, però per viure en un poble petit com Viver, la gent de la nostra generació ho tenia bastant difícil. No és com ara que els joves tenen més mitjans per accedir a aquestes tècniques i poder desenvolupar-les.

J. A.- Sempre t'ha agradat la llum...

P.- Sí, la llum ha estat la meua

inspiració. Com vaig explicar en una ocasió, un amic em va dir un dia "Pinta l'univers i entra en ell". Sempre cal pintar a cavall entre allò que somiem i la pròpia realitat. Cada pintor ha de posar el seu toc personal i plasmar el seu estil.

J. A.- Ets un pintor de Castelló en tota la seua expressió...

P.- Doncs sí, la veritat és que estime tot el que representa Castelló. Especialment les seues festes i tradicions ja que en la meua família som molt *castelloneros* i hem estat sempre vinculats a les festes de la Magdalena, tant des de les Gaiates com a títol particular.

J. A.- D'aquí la temàtica de l'exposició realitzada recentment a la Casa dels Caragols de Castelló...

P.- Així és. A la seu de la delegació del Consell Valencià del carrer Major vaig voler exposar la meua pintura com a homenatge a les festes i a la nostra Lledonera, i alhora li vaig donar un toc especial amb la indumentària costumista. L'exposició portava per títol "En honor a nuestra Lledonera. Castellón y sus fiestas". Vaig presentar 20 treballs pictòrics elaborats amb tècnica mixta i dedicats a la temàtica

magdalenera i a la Lledonera. Tampoc he volgut oblidar-me de la dona castellonera i el món floral.

Haig d'agrair la presència de les reines de les festes Mónica i María que van presidir l'acte, així com del Delegat del Consell Joaquín Borrás o el Diputat de Cultura Miguel Àngel Mulet.

J. A.- Salvador Bellés, mestre de cerimònies de l'acte et va definir Pepen com a "símbolo del bilinguismo de nuestra provincia".

P.- Un gran amic Salvador, recorda que en l'acte, amb gran mestria, va citar a personatges coneguts que estan vinculats amb el carrer Major. I com no, va agrair la

ART

col·laboració dels Dolçainers i Tabaleters, a la família Mulet Taló per la magnífica col·lecció de Miguel Mulet, així com les peces de roba cedides per Confeccions Pitarch.

J. A.- També has format part d'exposicions col·lectives...

P.- Sí, he estat col·laborant durant huit anys amb Beniart en exposicions col·lectives i després tres anys en solitari.

J. A.- I ara formant part de la nova associació Amart... Què és Amart?

P.- És una associació sense ànim de lucre, on tenim escultors, pintors, poetes, escriptors, cantants, amants del teatre, etc.

Tot el que manifeste la passió per la cultura té cabuda. Recentment vam estar col·laborant en la Fira del Llibre de Castelló, on cadascú va donar a conèixer la seua faceta davant el públic allí present.

J. A.- I en el futur més proper en què estàs pensant desenvolupar la teua faceta artística?

P.- Ara vull centrar-me en l'escultura. Però en les properes setmanes vull portar la meua obra per la província. Especialment en poblacions com Viver, Sogorb, Artana, etc.

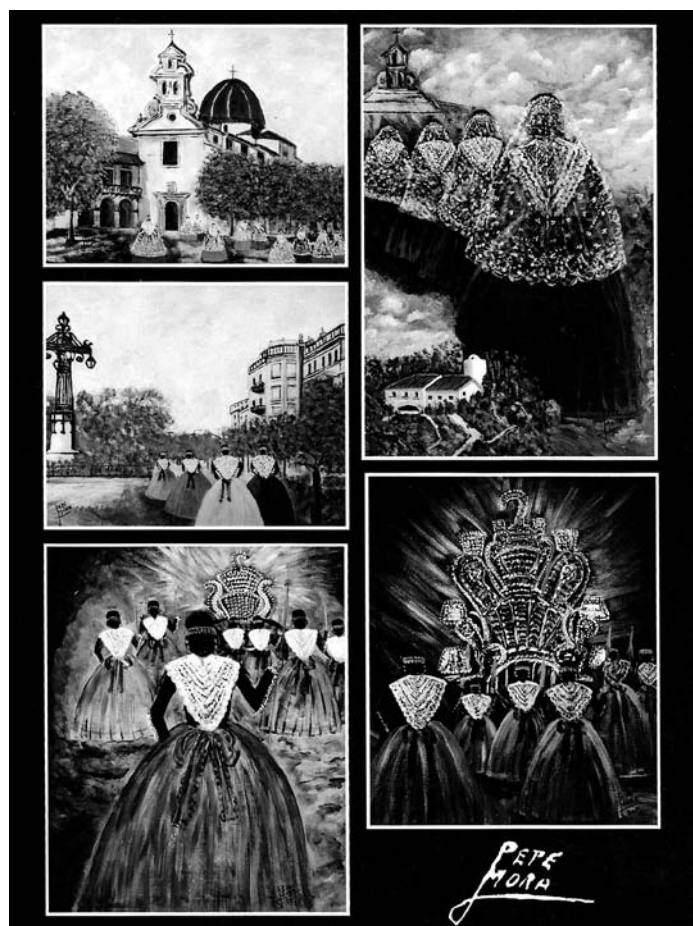
Pepe Mora. Artista amb majúscula i fidel reflex que els somnis es converteixen en realitat.

Aquell xiquet que somiava amb estudiar Belles Arts, avui és un pintor d'obra reconeguda, d'esforços constants, de llum, de color, d'esperança, de tradicions, i de sensibilitat.

El que el seu cor li diu, ho reflecteix en el llenç.

Estem segurs que com a escultor, ens donarà més d'una sorpresa i serà una satisfacció poder explicar-ho.

Enhorabona Pepe!

Amb la Col·laboració de:

LES ALTRES HISTÒRIES NATURALS

Per Manel Alonso Castelló

L'obra literària de Joan Baptista Campos Cruaïnes està marcada per dues grans passions: la poesia i el viatge. De fet, i encara que ha publicat diversos llibres de relats, com ara *Contes d'estiu* (2002) i *El món en dotze postals* (2009), és conegut pel públic per la seua trajectòria com a poeta i les seues referències viatgeres. Campos és un observador nat, un individu aparentment tranquil que mira amb atenció el món, tot apuntant en el seu quadern imaginari els petits detalls que conformen la realitat que l'envolta.

L'any 2009 va obtindre el **Xé Premi de Narrativa Breu Josep Pasqual Tirado** amb un llibre de contes, *Històries naturals* (Brosquil edicions, 2010), el títol del qual té reminiscències peruchianes, encara que el seu interior es troba a anys llum de la fantasia de l'erudició i del vertigen expressiu de l'obra de **Joan Perucho**.

Els onze relats que completen les Històries naturals de Campos són escenes diverses de la vida quotidiana que deixen entreveure les misèries de l'ésser humà.

Amb un prosa clara, una mica sòbria però sense estar exempta de lirisme, Joan Baptista Campos utilitza al llarg dels onze relats diferents tècniques narratives. Per una banda, empra la tercera persona, és a dir la veu pròpia d'aquell que sense ser part del relat ens el narra, com ara en el conte *El poema*, que és el drama d'un individu amb doble personalitat

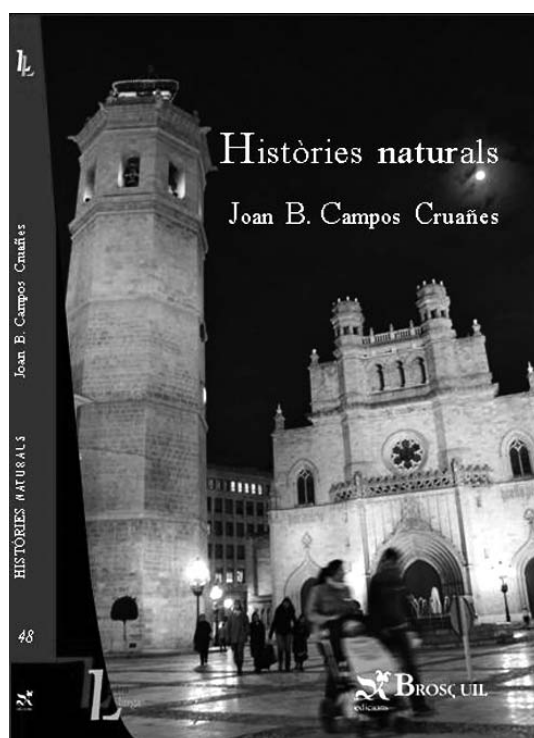
capaç de dedicar una gran energia i passió a un projecte i després, víctima de la seua malaltia, desfer-se'n com si fóra qualsevol cosa; també utilitza la primera persona, en aquesta ocasió és la veu del protagonista que ens explica allò que li està passant, com ara en el conte *Macarena*, el relat d'una jove anorèxica conscient de la seua autodestrucció; i finalment, deixa que siguin diversos personatges en primera persona els que ens narren la part del relat de què han estat testimonis o protagonistes perquè després nosaltres, com a lectors, ho

ajuntem tot i obtinguem una narració dels fets sòlida, com ara en el conte Hassan, en el qual ens narra la mort d'un jove emigrant magribí, o *Pasqualet, la Perla del Grau*, una història de metges on la mort sempre acaba trobant l'espai per a vèncer d'una manera o altra.

A Campos li agrada assajar-se en la descripció acurada de l'escenari on situa l'acció, en el minucios esbós dels personatges, perdedors tots ells malgrat el nivell social d'alguns, i és capaç de crear en poques línies l'atmosfera necessària per a situar el lector en el punt àlgid de la tragèdia quotidiana.

Un recull de relats que t'obliga a pensar sobre la condició humana, sobre el drama individual de bona part dels components d'una societat encarada al consum i al culte a la imatge, una societat frívola, hipòcrita i intolerant.

Un llibre breu, de narracions breus però intenses.

JOCS TRADICIONALS

EL LLIBRE DEL BOLI

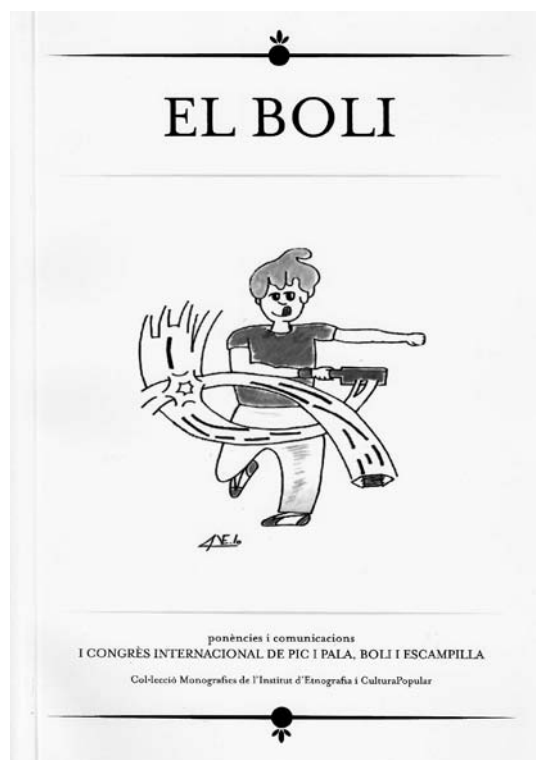
Per Albert Sánchez-Pantoja

Entre el 27 de febrer i l'1 de març de l'any 2009 va celebrar-se a Castelló el I Congrés Internacional de pic i pala, boli i escampilla, del qual a les pàgines de PLAÇA MAJOR vam tenir complida referència en el seu moment.

Posteriorment, ja el 2010, el Servei de Publicacions de l'Ajuntament de Castelló, va editar una recensió completa de l'esmentat Congrés, amb especificació detallada de les comunicacions i ponències que s'hi van presentar i debatre. Aquest treball, sota el títol "EL BOLI" i coordinat per Àngel Gómez i Navarro i Joan Josep Trilles i Font, s'inscriu en la Col·lecció Monografies de l'Institut Municipal d'Etnografia i Cultura Popular.

No cal esforçar-se molt per remarcar la importància que la celebració d'un Congrés com aquest té en el procés de recuperació i conservació dels nostres jocs tradicionals. El fet d'exposar les manifestacions pròpies de la nostra cultura popular i compartir experiències amb les quals presenten altres pobles i comunitats, és una garantia d'enriquiment mutu i d'assoliment amb eficàcia dels objectius plantejats. I això és justament el que es va esdevenir al Congrés Internacional a què ens estem referint, amb la participació de representants de diversos pobles de l'Estat espanyol i també d'una dinàmica delegació de la ciutat de Verona, de la regió italiana del Vèneto.

De tota manera, tota la organització i les sessions de treball del Congrés resultarien notablement incompletes i hagueren perdut bona part de la seua eficàcia sense la publicació del llibre "EL BOLI" a què anteriorment ens

hem referit, i que constitueix un instrument indispensable per a la plasmació i memòria d'aquella trobada de l'any 2009 a la Casa dels Caragols.

Es tracta d'un llibre curiosament editat, amb una portada brillantment il·lustrada per Gustavo Edo i Cervera, i amb un contingut en què els textos de les comunicacions i ponències es complementen amb nombroses il·lustracions descriptives del joc del boli en les seues diverses fases, així com dels elements bàsics que s'hi utilitzen. També hi ha moltes fotografies que ajuden a la contextualització en la geografia i en la història de la temàtica exposada en els textos.

Completen el reportatge gràfic algunes instantànies de diversos moments i activitats del Congrés, tals com l'acte inaugural, la recepció dels congressistes a l'Ajuntament, la demostració pràctica del joc del boli a la plaça Major o la visita a la torre campanar.

En definitiva, el llibre "EL BOLI", del qual ens podem sentir ben orgullosos amb total legitimitat, constitueix una excel·lent aportació de la Federació Colles de Castelló i de l'Ajuntament de la ciutat a la promoció i difusió de la nostra cultura popular, i mostra un camí que caldria recórrer en altres àmbits i aspectes d'aquesta mateixa cultura.

Amb la Col·laboració de:

Mª CARMEN ALDÁS PORQUET D'HONOR 2011

Per la Colla Bruta

La passada Magdalena l'Associació cultural Colla Bruta celebrarem el nostre cinquè aniversari, com tal decidírem crear uns premis de caràcter cultural destinats a personatges destacats de la cultura i les arts de la nostra ciutat, així va néixer el nostre "PORQUET D'HONOR", el nom del premi és a causa que l'emblema de la nostra colla és un porquet, el nostre porquet magdalener.

Aquest primer premi hem decidit donar-lo a Mª Carmen Aldás. La trajectòria professional de Mª Carmen és important, ella és pintora, il·lustradora, fotògrafa i poeta; destacant en cadascun d'aquests camps. Ha estat la il·lustradora del conte "Perduda entre canyes" del poeta Vicent Jaume Almela. Ha col·laborat formant part del jurat dels premis de llibrets i cartells de la Magdalena, també ha realitzat portades de llibrets de colles i

gaiates, a més va ser la creadora de la portada de la darrera revista "Plaça Major" a la nostra Federació.

És posseïdora de diversos premis com el de poesia de l'ajuntament d'Orpesa, i varis de pintura, ja que no hi ha que oblidar que exposa des de l'any 1982.

El passat 13 de Maig les seues pintures van estar, gràcies a la galeria d'art Gaudí de Madrid amb qui col·labora, en una fira d'art en Bristol, Anglaterra.

Per tot això la colla Bruta va decidir que era mereixedora d'aquest premi, no solament per la vinculació d'amistat i afecte que ens uneix a ella sinó perquè fou la creadora del nostre logotip, sense el seu art el nostre porquet no eixiria al carrer cada magdalena, així que el dilluns 28 març, durant un dinar de germanor al nostre cau del carrer de la Verge de la Balma, li vam lliurar aquest guardó i passà a formar part de la història de la nostra colla.

INFORMACIÓ DOLÇAINA I TABAL

CLOENDA CURS 2010/2011 ESCOLA MUNICIPAL DE DOLÇAINA I TABAL

El passat divendres 3 de juny celebrarem la Cloenda de l'Escola Municipal de Dolçaina i Tabal a la plaça Major.

Abans hi férem quatre cercaviles pel centre de la ciutat eixint de:

- Plaça del Real: Colla Dolçainers i Tabaleters "Xaloc" i l'Escola de Dolçaina i Tabal "Verge del Lledó".
- Plaça de Borrull: Escola i Grup de Dolçaina i Tabal "La Plana" i Grup de Dolçainers i Tabaleters "Sequiol".
- Plaça de les Aules: Escola i Colla de Dolçainers i Tabaleters "Primer Molí", Colla de Dolçainers i Tabaleters "Castàlia", Grup de Dolçaina i Tabal "El Gínjol" i Colla de Dolçainers i Tabaleters de Castelló.
- Plaça de l'Olivera (Rei En Jaume/Clavé): Colla de Dolçainers i Tabaleters "El Fadri", Escola i Colla de Dolçainers i Tabaleters "El Soroll", Colla de Dolçainers i Tabaleters "Xarànçaina" i Escola Municipal de Dolçaina i Tabal de Castelló.

A la plaça Major les catorze agrupacions ens interpretaren una peça dalt d'entaulat.

Pogueren delectar-nos amb: l'*Herbero de Mariola* de José Rafael Pascual Vilaplana pel Primer Molí; l'*Horteta* amb la gent de El Soroll

amb amics de l'Alcora; la nostra Escola amb *Alicanya* de José Rafael Pascual Vilaplana; una magnífica adaptació de *Lili Marleen* del Grup La Plana; *Jaume Guasch* per Xarànçaina; *Empieza la fiesta* de Teófilo Arroyo *El Pollo de Burgos* pels amics de El Fadri; *Carmensín* de Vicent Obiol per la gent de la Verge del Lledó; *Les Penes* per la Colla Castàlia; *Les Diances de Callosa* pel grup El Gínjol; *Enfarolà 2008*, una magnífica proposta de Xaloc per a la Magdalena 2008; i *La Primavera* de Josep Lluís Valldecabres.

L'acte va estar presidit per les Reines de les Festes, Mónica Sidro i María Bádenas i el regidor de Cultura Miguel Ángel Mulet.

APLEC FEDERACIÓ VALENCIANA DE DOLÇAINERS I TABALETERS

El dissabte 1 d'octubre de 2011 és celebrarà a Castelló el 13é Aplec de la Federació Valenciana de Dolçainers i Tabaleters amb motiu del 30 aniversari de la Colla de Dolçainers i Tabaleters de Castelló.

Més de 70 agrupacions de dolçainers i tabaleters, més 800 músics envairan la nostra ciutat amb les seues melodies on es tornarà a representar *El Dolçainer de Tales* amb Xarxa Teatre i la Colla de Castelló.

Fem una crida a tots els que vulguen participar com a voluntaris per fer que Castelló siga, per un dia, la capital de la Dolçaina i el Tabal.

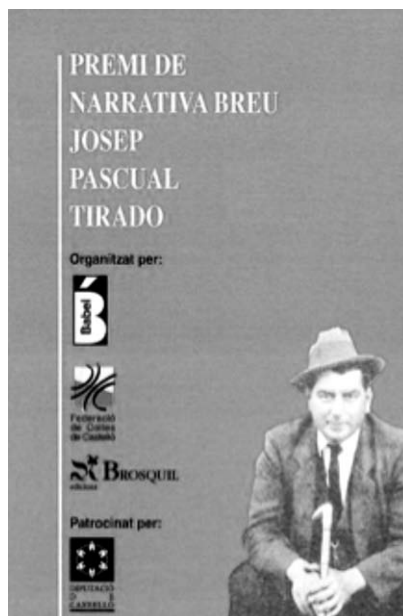
Amb la Col·laboració de:

XII PREMI DE NARRATIVA BREU “JOSEP PASCUAL TIRADO”

La Federació Colles de Castelló, la Llibreria Babel i Brosquil Edicions amb l'objecte de promoure la figura de l'escriptor Josep Pascual Tirado, a més de contribuir al desenvolupament i promoció de la literatura valenciana, organitzen, comptant amb el patrocini de l'Excelentíssima Diputació de Castelló, la XII Edició del Premi de Narrativa Breu “Josep Pasqual Tirado”, per a obres escrites en valencià, d'acord amb les següents bases:

- 1.- Les obres participants en aquest Premi de Narrativa Breu Josep Pascual Tirado hauran de ser originals, inèdites i escrites en valencià. El tema serà lliure.
- 2.- Els treballs hauran de presentar-se a doble espai i per una sola cara, per quadruplicat. L'organització no retornarà les còpies que seran destruïdes en passar 30 dies des del lliurament del premi.
- 3.- Els reculls s'encapçalaran amb un lema, acompanyats d'una plica tancada. En la part exterior figurarà el lema i en l'interior el títol de l'obra, la identificació, telèfon i l'adreça de l'autor o autora.
- 4.- El recull de narracions haurà de tindre una extensió mínima de setanta-cinc pàgines i màxima de cent trenta Din-A4.
- 5.- Cada autor hi podrà presentar els reculls de narracions que considere oportú.
- 6.- Els originals s'adreçaran a la **Llibreria Babel**, carrer Guitarrista Tàrrega, núm. 20, 12003 Castelló de la Plana, abans del 24 de juny de 2011
- 7.- La quantia del premi serà de 3.000 euros, lliurat per l'Excelentíssima **Diputació de Castelló** i la publicació en la col·lecció **Lletra Llarga** de Brosquil Edicions.
- 8.- El jurat estarà format per Leandre Iborra Polo,

Alejandro Camarasa Yáñez i Josep Vidal Reboll, amb Joan Josep Trilles i Font que actuarà com a secretari en nom de la **Federació Colles de Castelló** i Vicent Pascual Roig com a president.

9.- El veredict del jurat es farà públic el 8 d'octubre de 2011 vespra de la Diada Nacional del País Valencià, i d'ell es facilitarà la informació oportuna. El lliurament es farà el dilluns 21 de novembre del 2011, al voltant de l'aniversari de l'edició de la novel·la *Tirant lo Blanch* de Joanot Martorell

10.- El fet de presentar-se al premi suposa l'acceptació d'aquestes bases.

XAFARDECOLLES. Notícies íntimes del món de les Colles

- El dies 13, 14 i 15 de maig es va celebrar a Castelló el **XXVIII Festival de Danses de l'Antiga Corona d'Aragó** on participaren els grups convidats: Agrupació Folklorica Abeniara de Felanitx (Mallorca); Associació Cultural i Folklorica "Ittiri Cannedu" de Sardenya (Itàlia); L'Esbart Santa Tecla de Tarragona; Grup Folkloric "Santiago Sabiñánigo" d'Osca; Grup Folkloric Andarela de Vigo; Associació de Cors i Danses Grup Mazantini de Ciudad Real. I com no, la gent de casa nostra: Grup de Danses El Forcat; Associació Cultural Grup Ramell; Associació Folklorica El Millars; Escola de Dansa Castelló; Associació d'Estudis Tradicionals Grups Castelló; i la Colla de Dolçainers i Tabaleters de Castelló.

- S'està jugant el **1r Torneig de Pàdel Federació Colles de Castelló "Nit de Sant Joan"** des del 9 fins el 19 de juny al Parc Esportiu (junt a la N-340) per les vesprades. Els trofeus es lliuraran a la platja del Gurugú la Nit de Sant Joan.

- Ja tenim la nostra **pàgina web operativa**, totes les nostres colles tenen un accés amb contrasenya. Cal ficar-se al dia i si encara no teniu el vostre accés entreu en <http://www.federaciondecollas.com> a l'apartat de CONTACTE i contacteu amb els tècnics.

- El nostre bon amic, el pintor **Lorenzo Ramírez** ens ha regalat dos nous quadros de dolçainers, un per a la Federació i una altre per a l'Escola Municipal de Dolçaina i Tabal. Aquests, junt a la resta de patrimoni el podreu veure aviat al nou despatx del Palau de la Festa.

- La **Secció de Jocs-Esports** de la nostra Federació va participar el diumenge 5 de juny a Suera en el projecte cultural **SOM "Suera Obert Museu"**.

- El passat dissabte es celebrà a la plaça Major de Castelló la quarta **dansada participativa del Ball Perdut** consolidant un projecte cultural en favor de la recuperació del Ball de Plaça de Castelló gràcies al suport municipal i a l'Agrupació d'Entitats, Ball Perdut o Ball de Plaça de Castelló.

Amb la Col·laboració de:

UNIVERSITAT
JAUME I

VOCABULARI COLLER

Nota de la redacció: Aquesta redacció no es fa responsable del contingut d'aquest *vocabulari*, tot i això anima a tothom que el trobe a les seues mans que sàpiga entendre amb bon humor el sentit i l'aportació que pretén fer. Així mateix, qui pugui aportar més definicions, que ens les facen arribar per correu al carrer Antoni Maura, 4-3r 12001 Castelló, fent referència a la revista "Plaça Major" o per correu electrònic a fedecas@ono.com.

Ara, seguim endavant, amb la lletra "S" amb text de Toni Àguila.

Per Toni Àguila i Fillol

S

• **Sabuts.** Grup de paranoics convençuts dels seus extraordinaris coneixements sobre la festa.

• **Saragiüells.** Calçotets blancs, peça de la indumentària masculina, molt còmodes de portar, gràcies al sistema exclusiu de ventilació i d'oscil·lació pendular.

• **Secretari.** Si entres al cau de la colla, busca una muntanya de papers, cartes, saludes, felicitacions, avisos, convocatòries, publicitats, oferiments, etc...i baix de tot això, es troba el secretari.

• **Sector.** Divisió natural per agrupar la festa artificial.

• **Senyera.** No patiu ¡...a triar¡.

• **Sinagües.** Peça de la roba interior femenina encarregada de donar volum a la falda. Si estan netes són sinagües (menors) i si estan brutes són "ambagües" (menors).

• **Sobaquillo.** (Barbarisme: cal dir aixella). Recipient orgànic per a dur l'entrepà. Si alces el braç per a demanar la beguda, et quedes sense sopar.

• **Sopar.** Acte gastronòmic magdalener que hauria de dir-se "entrepà", perquè quasi sempre es menja entrepà i quasi mai sopa.

Sopar d'aixella: Acte nocturn en què els festers i veïns baixen el menjar de casa per a sopar junts, molt junts, massa junts fins a sentir el "cante" de l'aixella del veí.

Sopar de carrer: Autèntic i saborós sopar fester realitzat al mig del carrer. És recomanable no organitzar-lo en magdalena pel perill que suposa ser atropellats per la gentada que inunda els carrers (sempre són els mateixos collers els que col·loquen les taules portant-les al lloc).

Sopar de gala: Acte gastronòmic nocturn dit així perquè els que hi participen s'arrisquen a tacar-se els millors vestits que tenen.

• **Sponsor.** 1.- Eufemisme anglicà per a denominar aquell que solta els "quartos". 2.- Patrocinador.

• **Subvenció.** 1.- Taula de salvament de les gaiates i altres (pocs) ens festers. 2.- Trampa fiscal.

Amb la Col·laboració de:

Festes de la Magdalena 2011

Reines Magatzems de Carros

Pregó Magdalena

Romeria Magdalena

Pregó Infantil

Paelles del Rei Barbut

Homenatge Dolçaina i Tabal El Ginjol

Mostra Lúdica i Gastronòmica

Ofrena Colla El Soroll

Final Boli

El Centre Jugués

* ÀMBITO cultural

Organitzen:

Patrocinen:

PROGRAMACIÓ

14 de juny

Presentació

19:00 h Llibreria Babel

- Presentació revista Plaça Major.
- Presentació del Premi de Narrativa "Josep Pascual Tirado 2010", La Dama de Gris de Leandre Iborra.

17 de juny

Concert per Sant Joan

20:00 h Teatre Principal

- Concert a càrrec d'alumnes de metall del Conservatori Professional "Mestre Tàrrega" de Castelló, Estudio de Danza Coppelia i el Grup de Dolçaina i Tabal "Xarànçaina".

18 de juny

Planetari del Grau de Castelló Visita didàctica

18:30 h Visita al Planetari

- Veure les diferents exposicions.
- Sessió guiada per Jordi Artés.

19:15 h Animació

- A càrrec de MUSSENNACITU

23 de juny

Nit de Sant Joan a la platja del Gurugú

20:00 h Concurs de coques de Sant Joan

- Presentació davant de l'entaulat de l'orquestra (primera mitja lluna).
- Cercavila a càrrec del Grup de Dolçaina i Tabal "Xarànçaina"
- Lliurament dels premis.

20:00 h Lliurament Trofeus i Torneig de Pàdel Federació de Colles "Nit de Sant Joan"

21:00 h Sopar de pa i porta

- Per Ferrandís Salvador, des de la rodona del camí de la Plana fins al riu.
- Cada grup o colla porta el seu sopar.
- Entrada a l'aparcament central fins a les 21:00 hores.

22:45 h Fogueres i Dimonis

- Cercavila per l'avinguda Ferrandís Salvador a càrrec de BOTAFOSCS, ball de dimonis. Encesa de la foguera.

23:45 h Música en la primera mitja lluna

- A càrrec del Grup MANACOR

23:59 h Primer Bany

23:59 h Castell de Focs i més música

Organitzen:

Junta de Festes de Castelló
Federació Colles de Castelló
Botafocs, Ball de dimonis

Patrocinen:

Generalitat Valenciana
Diputació de Castelló
Ajuntament de Castelló

Planetari de Castelló
Escola d'Art i Superior de Disseny
Fundació Caixa Castelló - Banca